

korongon formált kerámiatöredék került elő, az egyikén bekarcolt csigavonal(?) díszítés.

HORNOK PÉTER

218. Kőszeg, Kőszegfalvi-rétek-dűlő I.

(Vas megye) U, R, Ró

2008. október 1–17. között próbafeltárást végeztünk a lelőhelyen, mely a 87. sz. főút és a Gyöngyös-patak által közrefogott területen, a tervezett árvízcsúcs-csökkentő tározó építési helyszínén található. A próbafeltárást során 5 szonda lehumuszolásával 4313 m² nagyságú területet kutattunk.

Az ásatást a lelőhely D-i részén kijelölt 3. sz. szonda lehumuszolásával kezdtük. Ezen a lelőhelyen korábban Farkas Csilla 2001. november 20–28. között egy optikai kábel fektetése kapcsán tárt fel több DVK valamint római kori objektumot, így a mostani próbaásatás elsődleges feladata a lelőhely Ny-i kiterjedésének lehatárolása volt. A 3. sz. szondában 17 gödröt, 12 cölöplyukat és 5 árok részletét tártuk fel. Az objektumokból előkerült leletanyag alapján újkőkori (DVK), kora rézkori (Lengyel III.) és római kori településjelenségeket tudtunk elkülöníteni.

A lelőhely ÉNy-i részén kijelölt 1. és 2. sz. szondákban nem észleltünk régészeti objektumokat, ez valószínűleg a terület alacsonyabb fekvésével magyarázható. A lelőhely pontosabb lehatárolása érdekében két további szondát jelöltünk ki a tervezett tározó határain belül. A 10. sz. szondát a beruházás legészakibb területére jelöltük ki, amelyben szintén nem kerültek elő régészeti jelenségek. A 9. sz. szondát a 2. és 3. között húztuk, amelyben egy recens beásáson kívül egyéb jelenséget nem figyeltünk meg.

A lelőhely pontosabb megismerésének érdekében a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat hivatalos fémkereső szakembere, Sándor Lajos október 10-én egy kisebb kutatást végzett, amely során 4 db 4. századi pénzérme („kisbronz”) és egy bronz állatplasztika került elő. Ezek a leletek egy késő római településre utalnak, amely a tározó és a 87. sz. út közötti dombháton helyezkedik el, ezért indokolt ezen terület fokozott régészeti védelme.

Munkatárs: Halász Ferenc régésztechnikus.

BASTICZ ZOLTÁN

219. Lajoskomárom határa

(Fejér megye) Ró

2008. májusban terepbejárást végeztem a település fejlesztésre kijelölt területein.

Kölcsey utca: A leendő Kölcsey utca két oldalán (a halastó és a falu irányában egyaránt) római kori cserépanyagot gyűjtöttem. A leletanyagban dominál a bennszülött kerámia. Az edények legnagyobb részét enyhén kihajló és egyenesre levágott peremű fazekak teszik ki. A fazékperemen több esetben körbefutó hullámvonaldíszítés figyelhető meg. A közepes intenzitású lelőhely kiterjedését D-i és É-i irányban nem lehetett meghatá-

rozni. A leletanyag szóródása alapján kétségtelen, hogy a telepnyom mind a D-i, mind pedig az É-i irányba tovább terjed. Leletanyag Ny felé a halastó partjáiig jelentkezett.

Mezőkomáromi út mellett: A Mezőkomárom felé vezető úttól közvetlenül É-ra lévő területen közepes intenzitással római kori edénytöredékek jelentkeztek. A térszín itt a Kutas-ér irányába erősen lejt. A leletanyag nagyobb része a völgyhöz közelebb került elő. Egészen a vízmederig nem tudtam átvizsgálni a területet, mivel a völgyoldal nincs művelve. A telepnyom D-i irányban egészen a műútig kiterjed. Feltehetően az út D-i oldalára is átnyúlik, a túloldalon lévő erdős-bokros terület azonban nem volt vizsgálható.

Móricz Zsigmond utcától nyugatra: Nagyobb, viszonylag sík, egyenletes területen intenzív római kori leletanyag jelentkezett. Az előkerült leletekre jellemzőek az apró kavicssal és összetört kagylóhéjjal soványított – többnyire szürke színűre égetett – kerámiatöredékek, valamint a durvább kidolgozású, kézzel formált darabok (ún. bennszülött kerámia). Az edénytöredékek mellett kisebb téglatöredékek és vassalakdarabok is előkerültek. A lelőhely kiterjedését viszonylag jól meg lehetett határozni: Ny-i szélét az itt lévő halastó szélé alkotta, míg déli határát egy kisebb – a Kutas-érbe torkolló – patak völgy képezte. A kerámiatöredékek legnagyobb számban a halastó partja mentén, illetve a lelőhely déli részén, a patak völgyhöz közel kerültek elő. Elképzelhető, hogy a lelőhely egy része a halastó területére esik.

TAKÁCS KÁROLY

220. Lánycsók, M6 116. lelőhely

(Baranya megye) U, B, Ró, Á

2008 májusában került elő a lelőhely az M6 autópálya földmunkáinak szakfelügyelete során. A július 28. és november 7. között végzett megelőző ásatással 22 049 m²-t kutattunk át.

A lelőhely egy megközelítőleg K–Ny-i irányú, É felé erősen lejtő domboldal ÉK-i részén helyezkedik el, É-ről egy patak határolja. A patak közvetlen közelében elhelyezkedő objektumokat azonban a magas talajvízszint miatt nem tártuk fel. Itt mindössze 30–40 cm vastag termőtalaj fedte a területet, a dombtető felé haladva azonban jelentősen megvastagodott a humuszréteg (helyenként elérte a 150–200 cm-t).

Összesen 433 régészeti jelenség került elő. Az egyes korszakok hagyatéka jól elkülönül a területen: az Árpád-kori sütőkemencék a patak É-i partjától a dombtetőig, a neolitik házak és temetkezések, illetve a néhány római kori leletanyagot tartalmazó gödör a lelőhely K-i részén, míg a bronzkor időszakába sorolható hulladékgyödrök nagyrészt a dombtetőn helyezkedtek el.

A nagyméretű gödörházak jelentős mennyiségű kerámia- és állatcsontanyaggal és zsugorított csontvázak temetkezések jelentették a *neolitikum* emlékeit. A kerámiaanyag nagy részét a durva, kézzel formált, nagyméretű tárolóedények töredékei tették ki a jellegze-